

Модели и механизми промене у психотерапији

Наставник: Весна Ј. Гаврилов-Јерковић, Јелена М. Шакотић-Курбалија

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 10

Услов:

Циљ предмета

Упознавање студента:

- са актуелним статусом модела и метода психолошког третмана,
- са савременим приступима конципирању механизма и процеса терапијске промене
- са широким спектром фактора који повећавају или умањују ефикасност третмана,

Оспособљавање студента:

- да апстрахује механизме и принципе промене из савремених психотерапијских модела
- да препознаје услове примене, предности и ограничења одређених третманских процедура у зависности од популације на коју се примењују.
- да конципира план третмана из различитих терапијских модела и да их компарира
- да конципира нацрт истраживања и спроведе истраживачку процедуру у испитивању процеса и исхода психолошких третмана.

Исход предмета

Од студента се очекује да након одслушаног курса буде способан да: екстрахује и компарира принципе промене на којима се заснивају различите психотерапијске методе; покаже познавање и разумевање консеквенци резултата емпиријских валидација психолошких третмана; да самостално врши процену клијентових проблема и селекционише адекватне третмане; да критички евалуира терапијске процедуре у раду са различитом клиничком популацијом; да разматра етичке консеквенце третманских поступака; да руководи, учествује и доприности тимском раду; да самостално унапређује свој рад.

Садржај предмета

Теоријска настава

Улога теоријских модела у психотерапији. Анализа парадокса еквиваленције и његових консеквенци на развој психотерапије. Утицај резултата истраживања у психотерапији на правце развоја теорије и праксе. Компарација водећих психотерапијских модела у односу на имплицитне и експлицитне механизме промене. Савремени оквири за спровођење интеграције и индивидуализације третмана. Основне поставке модела општих фактора. Концептуалне, практичне и едукативне консеквенце покрета за емпиријску валидацију третмана. Фактори који утичу на ефикасност третмана; Однос општих и специфичних фактора промене и њихов допринос ефикасности третмана; Компарација медицинског и контекстуалног модела психотерапије. Компарација савремених модела стратегија селекционисања клијената и планирања тока третмана. Примена принципа континуираних и модела стадијума промене у психотерапијској пракси.

Практична настава (вежбе, ДОН, студијски истраживачки рад)

Прикази и дискусија истраживачке литературе релевантне за област интересовања доктораната; Организовање студентских дебата и дискусионих група. Презентације едукативног видео материјала.

Литература

Maruisc, M.E. (Ed.) (2004). The Use of Psychological Testing for Treatment Planning and Outcome

Assessment Volume: 1. Mahwah, W. LEA Publishers. (Одабрана поглавља)

Gurman, A.S., Messer, S.B. (Eds.) (1995) *Essential Psychotherapies: Theory and Practice*. The Guilford Press, New York. (Одабрана поглавља)

Wampold, B.E. (2001). *The Great Psychotherapy Debate: Models, Methods, and Findings*. Mahwah, New Jersey, London: LEA Publishers.

Chambless, D.L., Hollon, S.D. (1998). Defining Empirically Supported Therapies. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 66, 1, 7-18.

Johansson, P. & Hoglend, P. (2007). Identifying Mechanisms of change in Psychotherapy: Mediators of treatment outcome. *Clinical psychology and psychotherapy* 14, 1-9